

Klucht van Krijn Onverstant, of vrouwen parlement

Jillis Noozeman

bron

Jillis Noozeman, *Klucht van Krijn Onverstant, of vrouwen parlement*. Jacob Lescailje, Amsterdam
1671

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/nooz002kluc01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Personaadjen.

Trijn, *Vrou van Kees de Schoenlapper.*

Neeltje, *Vrou van Krijn Onverstant.*

Kees, *Schoenlapper.*

Krijn Onverstant, *Smit.*

Jan Slap, *Snyer.*

Jeremie, *Man van Maygats.*

Maygats, *Smockeltapster.*

Lobbrig, *Viswijf.*

Fokel, *Turrefvlster.*

Prijn, *Meyt tot Maygats.*

Pietje, } *drie Tuyskeloopers.*

Dirck, } *drie Tuyskeloopers.*

Klaes, } *drie Tuyskeloopers.*

Kryn onverstant, of Vrouwen Parlement.

Eerste uytkomst.

Trijn. Neel.

Trijn.

WEI wat geschreeuw is dat? wel lieve
deugt, wel Neeltje,
Hoe sieje soo bebloet?

Neel.

Dat doetmen mijn juweeltjen,
Ick meen mijn helschen droes.

Trijn.

Wie segje? wie? jon man?
Dat hem de roest vreet, by gants doot was ik 'er an,
Ik sou dien dikken schelm dat smijten wel verkeren.
Maer is het mogelijk, is dat een vrouw tracteeren!
Wat schort hem? seg?

Neel.

Ik denk sen gelt dat is verbruyt,
Verdronken en verspeelt.

Trijn.

Iaegt hy jou daerom uyt?

Neel.

Dat 's noch genadig; o besagje eens men leeden,
Ie schrikte.

Trijn.

Hoe?

Neel.

Soo ben 'k geneepen en getreden,

Trijn.

Hebje geen nagels aen jou vingers, malle meer,
Daer meje hem dat gesicht haelt op sen wangen neêr.

Neel.

Maer Trijntje wat en kal. Sou ik hem durven smijten?

Trijn.

Wel jaje lamgat, ja, ik sou hem krabben, bijten,
Waer ik maer varren kon, bloer, daer is onse Kees
Die hout wel anders veur, ik heb een bullepees,
Die proeft hy altemet, sou ik mijn ringelooren
Gaen laeten van een man, 'k was liever ongebooren.
Neen keynt, volg jy mijn raet: dat als hy jou weer driegt

Dat jy hem datelijk dan in het backus vliegt.
Of neemt een hant vol sant, en smijt hem dat in d'oogen.

En dan een eyntje houts, om 't weder uyt te droogen,
 En klou maer wacker toe, en of hy jou weër smijt;
 By get hy vecht soo wel die onder als die boven lijt.

Neel.

Men hart dat wortmen kous, van 't geen ik jou hoor seggen,
 Denkt niet dat ik men handen aen sijn vleys sel leggen,
 Ie weet wel datmen moet sen man gehoorsaem sijn.

Trijn.

Dat was by d'oude stijl, volg jy de raet van mijn;
 Men doet juyst niet altijd datmen wel doen sou moeten,
 Daer is mijn ellefrib, die nacht en dagh moet wroeten,
 En krijgt niet eens dank heb voor al sijn slaverny.
 Ik doe al wat ik wil, al staet hy 'er schoon by,
 Ia heeft het hart niet om een enkel woon te kicken,
 Uyt vreesse of ik hem de lenden sloeg aen sticken.
 Ik ga ook waer ik ga, ik doe ook wat ik doe,
 Ik eet, ik drink, ik slaep, hy seyt noch ba noch boe
 Als 't my niet komt te pas. Soo moermen triompheren
 Als voogt over sen man. wilt dese les ook leeren.

Neel.

Ia wou ik doot sijn. Neen ik trek niet aen die sijn,
 Mijn past het heerschen niet, ik wil geduldig sijn.
 Ik hoop dat ik daer door sijn gunst noch wel sal winnen.

binnen.

Trijn.

Gaet heen jy slapscheet gaet, loopt alje beft na binnen.
 Wel watte wijven, foey die varkens, dat 's 'er soo
 Ringlooren laten, het doetmen in 't hart seer, datse soo bloo
 Sijn, neen, noch prijs ik my, ik hou veel van 't gebieden:
 De vrouwen komt de eer. Wel wat sal dit bedieden?

Kees uyt.

Waer is mijn hungat heen? daer komt Ian Trijntjes aen.
 Wel waer het by eweest? waer komt by nou van daen?

Kees.

Daer 'k niemant senden kon.

Trijn.

Wel rekel, is dat spreken?
 Weetje wel wie ik ben, 'k sel jou de nek strax breken.

Kees.

Nou Trijntje niet soo quaet, ik bid verstenrje niet.
 Ik was maer iens onder de brug, de noot my daer toe riet.

Trijn.

Een lengen kakje?

Kees.

Niet, seper.

Trijn.

Flux aen 't werken,
Ik ga na binnen toe.

Kees.

Ia, wiltje hart wat sterken.
Maer Trijntje, ey bedenk een schamel mens ook iet.
't Is seker al soo laet.

Trijn.

Hoor Kees voor jou noch niet.

Trijn bin.

Kees.

't Is wel dan, denkt eens of een man niet wel ebruyt is
Met sulck een helleveeg; die soo hy 't gat maer uyt is,
Bescheydelijk aen haer moet reden daer van geven.
Doch ik mach hoopen, datse niet sel eeuwich leeven.

Krijn Onverstant uyt, met een flesje en een pimpeltje, al singende.

1. *Hey coragie nu men hart,
Dat van droef heyt noch van smart
Niet en weet, noch weeten wil,
Of 't men schoon te beurte vil,
Als dat men wijf
Om tijtverdrijf
Met een aêr teeg of den tril.*

2. *Als sy my maer splint bestelt,
Soo ben ik met vreucht verselt,
Bloet als ik maer dommineer
Soo en kreun ik 't my niet seer;
Schoon of men wijf
Om tijtverdrijf
Speelden met een aêr moy weer.*

Krijn.

Dat lach 'er boven, en dit sel 'er onder gaen.
Als ik het wel bedenk, wat ben ik ook een haen;
Hoe braef ken ik men henn beheerschen en gebieden.
Dat is de rechte slach dat 's op je wenken vlieden;
Hoe is de man geen heer! dat hy dan heerschappy
Ook voerde als een heer; of 't wat onreed'lijk sy

Dat schaet niet, maer hoe mach men buurman toch al varen?
 Hou holla Keesje Flik, hier hebbewe de klaere,
 Schey uyt, schey uyt, kom hier, en laer het bogg'len staen,
 Avoes jou malle gek.

Kees.

Och! my lust daer niet aen.

Krijn.

Wat? 't is jenever maet, gut kerel, 't smaekt soo lekker,
 Nou lustig vat het an, hoe staje soo?

Kees.

Ik geck'er
 Meê, o mijn! men wijf die mocht'er ruyken, en die dan
 My klouwen, neen men borst, ik heb den dray 'er van.

Krijn.

Hoe vreesje voor je wijf? non wou 'k je wel niet kennen;
 Een wijf te vreesen, hoe, je moetse anders wennen,
 En setten na je hand, en seggen, daer doet dat.
 Of geven 'er perdoes perdaf, een voet in 't gat,
 Of waert je maer belieft.

Kees.

Gut Krijn hoe kenje praeten,
 Ik wouje met men wijf dan wel huys-houwen laeten.
 Kom, ben je 'er op belust, ik schenkse je goetkoop.

Trijn uyt.

Schenkt dat je leev'ren kunt, en ty jy op de loop,
 Of 'k sweer, ik selje ook soo akrements of kleunen.
 Kom hier jou bedelaer.

Slaet hem.

Krijn.

Hey hey dat sinnen deunen,
 Dat sinne geure seyt de schoester in den Haeg,
 Bygut op sulk onthael en kom ik niet heel graeg.
 Ik houmen aen d'een sy, eer 't hier op 't lant wil wayen,

Kees.

Och vroukje, 'k bid gena.

Trijn.

Ik vraeg niet na je graje.
 Kom waer 's de bullepees?

Trijn.

De drommel, ik loop weg.
 Wat booser pry is dat?

binnen.

Kees.

Sier hoe ik nederleg,

Ik bid vergeeft het me, dat ik jou ging versteuren.

Trijn.

Flux kust men duym; waer 's Krijn? die sel het nu betreuren.
 Heruyt jou vagebont, verweerje tegens mijn.
 Hie is geen goeje Neel; hier is een boose Trijn.
 Kom uyt jou hontsvot, 'k selje wijve leere smijten.

Ian Slap uyt, eenige longens.

Krijn uyt het venster.

Wil 'k jou wat seggen Trijn, je meugt je gat beschijten,
 Verstaje dat, gaet voort van hier, of kom ik je daer by...

Trijn.

Kom hier jou hoorenbiest, durf jy my dreygen, jy
 Iou rechte hangebast; kom, kom maer hier beneden:
 Ik sel niet wijken noch niet eenen voet vertreden;
 Maer soo een entje staels gaen vegen door je bek.
 Hier vlegel, dat 'k je raek.

Krijn.

Ia was ik daer soo gek
 Dat ik men aen een swijn 'er knorren ging versteuren.

Trijn.

Iou eerdief, wijve-beul, ik sel je by get verscheuren
 Soo ik je maer krijgen kan; jou rechten raven aes.
 Hont bont, komt bier beneên.

Krijn.

Hey, maekt hier geen geraes,
 Of 'k felje strax men wijf gaen op je backus sturen,
 Die jou die vuyligheyt sal van je backus schuuren.
 Flux Neel na onderen toe.

Trijn.

Hier, turk, stuurje knecht uyt,
 Hebje geen Hart jou schelm, dat siet'er seker slecht uyt.
 Ik ben gien vrou die aen een wijf sal handen leggen.

Ian.

Wel hey, wat wijf is dit!

Trijn.

Wat hebjer op te segeen!
 Ian gat, moey jy men niet, of 't sal voor jou heel slecht sijn.

Ian.

Ik sta op 's Heeren straet.

Trijn.

Wel wilt dan een goet knecht sijn,
 Of 't wortje beurt.

Ian.

't Is wel, ik wil niet kijven,
Ik moeje ummers niet.

Neel uyt.

Och Trijntje wilt niet blijven,
Want komt men man beneên soo raekt het al in roer.

Trijn.

Kom, nou sel ik de deur gaen loopen op de vloer.
Hou daer den bruy, dat kraekt.

Neel.

Och Keesje, houje wijf vast
Of se raekt op 'er rug.

Kees.

Dat sy my dan aen 't lijf tast?
Neen holla, maer ik wil wel wat ten beste spreeken,
Non Trijntje, liefste moêr.....

Trijn.

Kom jy jou neus hier in steeken?
Wegh schijtert op je stoel, eer ik je voeten maek.

Kees.

Dat heb ik al eweg daer veur men tusschen spraek.
Niet meer alsoo, ik ga veel liever sitten werken.

Trijn.

't Is wel Krijn durref niet.

Krijn.

Ia ja, bruy heen jou verken,
En schuur de kettens van de galleg, boorje wel,
Soo hebje hantgebaer.

Trijn.

Soo ik 't je niet vergel
't Eerst dat je me ontmoet, soo wil ik een hoer sijn.

Krijn.

En soo ik je schuldig blijf soo wil ik een lompen boer sijn.

Trijn.

Iou vleysdief, wijvebeul, kom als een man te velt,
Hier luyshont, duyvelskop.

Neel.

Sus Trijntje, soo niet schelt.

Trijn.

Hey houje backus, of ik leerseje toe bouwen.

Neel.

Wel Trijn boe baerje soo? wie vraegt wat naje snouwen.
Wat, graeutje suster toe, ik en bestaetje niet.

Krijn.

Soo wijf, soo raek maer wat, wel nou beraeje niet:
Wat geeft 'er eens een klink, 'k selderje twie veur geven.

Neel.

Ik niet al bood j'er drie.

Krijn.

Tut, daer is niet aen misdreven.

k Sel 't met goe ogen sien, soo wacker, setje schrap.

'Een vaen ten besten voor die geeft de eerste klap.

Trijn.

Kom hier doe jy 't voor haer, 'k sel 't je bygut uytcornen.

'k Selje die dicke muyl noch van malkander tornen:
't Sy waer dat ikje vind.

Krijn.

Dat hou ik veur geseyt,
Gesant van Lusifar hadieu jy vriendeljkheyd.

Krijn bin.

longens roepen samen.

Iou jou Krijn durft niet.

Trijn.

Soo jongens tijdt aen 't jouwen.

longens.

Iou jou Krijn sonder hart, hier is een wijf die jou
uyttart, Hee, he, he, he, he, he.

Neel.

Weg wiltje backus houwen.

longens.

Smitje smitje sme, morgen moetje meê,
Morgen moetje hangen tusschen twee ysere tange. Hering goeden Pekelhering, &c.

binnen.

Trijn.

Dat kostje na Maygats, en daer eens op gedronken,
Nou Neeltje Proncx, je kunt weer voorje man gaen pronken,
Gaet diertje smokje op, licht komt 'er d'een of d'aêr.

Neel.

Ia ja, ga jy maer heen.

Trijn binnen.

Ian.

Gendagh Neeltje buur.

Ian binnen.

Neel.

Gendagh vaêr.
Dat is een heelleveeg! dat vroumens dat kon spreken!
't Was ofse 't heele huys in mortelen wou breeken.
Wel Krijn Mattijsen vaêr, wat dochtje van die buy?

Krijn uyt.

Die is al over: wat noch prijs is sulcke luy,

Die en sal het spinrag niet tot in de mont toe wassen.
Maer waerom wou jy strax op mijn gebodt niet passen?

Neel.

Wat was dat voor gebodt?

Krijn.

Te geven heur een lap
Op twee weerom.

Neel.

Wel man, wel man, dat is een klap,
Die nergens na en lijkt. Ik sal men dat wel wachten.

Krijn.

Soo neemje dan voorje mijn beveelen te verachten?
Dat is een droevig werk. Wel non voor desen tijd
Soo binje vry. Maer siet dat gy voorsichtig sijt.
Ik seg niet meer, maer 't gelt kan alle ding versoeten.

Krijn en Neel binnen.

Kees.

Is 't niet een droeve saek, soo alle tijt te vroeten?
 Noch kost het gaen indien men leven mocht in rust.
 Daer gaet sy nu weêr heen en doet al wat haer lust,
 En laet my heel bedroeft in honger en kommer steeken!
 Och! mocht ik eens men hart na wil en wens uytbreeken,
 Wat laet ik 't doen; men seyt gemeenlijk wereltse saken
 Redden sich selven, laet ik ook men self vermaken.

Hy singt.

En wie wil hooren een nieu liet

*Hoort toe ik sal 't u singen,
 Hoe Gerrit van Velsen Graef Floris verriet
 't Sijn al soo wonderlijke dingen.
 Gerrit van Velsen had een vROUTJE Sijn
 Van VVoerden tot sijn wijve,
 Daar.....*

Krijn uyt.

Kees Kees, ik sie wel.

Kees.

Ia ja ik sie ook wel.

Krijn.

Wat dochtje Keesje maet, wat dochtje van dat spookspel?
 Ik hebt een Trojaen van een wijf.

Kees.

Wilje niet langer leeven?
 Gans lichters Krijn, Trijn komt, men hart begint te beven.

Krijn.

Om sulk een leurey? maer Kees wat meen je wel,
 Dat Trijn mijn meester is? 'k won liever dat de hel
 Men opvrat, neen men borst, bloet ken ikse maer vinnen.

Kees.

Ia nouse 'er niet en is, maer flus toen bleefje binnen
 Al vast, en had het hart niet datje buyten quam.
 Sy is een wollef Krijn.

Krijn.

En ik? wat ben ik dan?

Kees.

Een lam.
 Ik bid gaet hier van daen, mijn alderbeste Krijn maer.

Krijn.

Meen jy dat ik haer vrees? o hoo! of jou jon Trijn slaet,
 Dat acht ik niemendal, soey, had jy woort gehouwen,

Toen jy tot Noortwijk met jou Trijn Smeer sou trouwen,
 Wanneer men vraegden Kees Kornelisen, hou jey
 Katrijna voor je echte vrou, en datje sey
 Wel wijser, maet badje toen ook wat Alsem wijn gaen drinken,
 Soo sou je van je wijf niet sien die vremde sinken,
 Maer waer 's de duivels moêr, die my flus het uyt ejout.

Kees.

Die is tot Laedjegats, of Maygats na mijn onthout.
 Gaet daer niet heen!

Krijn.

O neen! maer krijgtse meer de buyen?
 Ey segtmen dat recht uyt, of is se nu in 't ruyen?
 Dat 's op z'en quaetst.

Kees.

O vrient! ik ben dat al gewent,
 Men dunkt het hoort soo.

Krijn.

Foey, jou akrementsen vent,
 Iou schoft, jou schantvlek van de mans, laet jy je overheeren,
 Al was se als de droes soo moestje triompheeren.
 Gans doot was het mijn wijf; sie daer in d'eerste dagh
 Soo boogse voor my neêr met eerbiet, en ontsach.
 Kom Kees, wil ik je wijf eens heel gedweeg gaen maecken,
 Dat sy jou dient en eert in alle sieve saken?
 Sie daer, ter liefd van jou, ik sal het doen; wel nou
 Wat segje?

Kees.

'k Vrees dat jy se quader maken sou,
 En dan was 't arger.

Krijn.

Niet, soo ikse jon niet temmen
 Soo hang men vry.

Kees.

Sou jy dat wilde Dier durven kemmen?
 Maer Krijn, wat raet met my daer na dan?

Krijn.

Hoor, ik sal
 Iou plunje aen doen, en men houwen me soo mal,
 Of jy het waert, in 't eerst; en sien 'er boos te maken,
 Dan sullen wy te saem wel voort aen woorden raken,

Van woorden tot wat aêrs. Hoe het dan voort sal gaen
Sal de tijt wel leeren, maer kom gaen wy hier van daen.

Twede uytkomst.

Trijn. May-gats. Lobbrig. Fokel. Prijn, Ieremie.

Trijn.

K Om May scheidt noch een reys, en daer mee wil ik scheyen,
Men hoeft is men soo yl.

May.

Dat sal wel over weyen:
Wat denkt 'er niet meer aen.

Trijn.

Ia kynt, men hoeft is los
Noch van al dat geraes, maer soo 'k die loose vos
Eens by de kladden krijg, ik sel het hem betalen
Dat sweer ik hoog en duur, of de Duivel moet men halen.

Lobbr.

Wat is dat Trijntje buur? wie het et jou edaen?

Trijn.

Hier Krijn, die swarte smit, die staeg sen vrou durft slaen,
En niemant aêrs.

Lobbr.

Wie? Neel; dat hem de pokken schennen,
Die eerforgeten hont, wie sou 't bedenken kennen?
Nou hy heur moye goetje het verdomineert,
Nou noch te smijten? denkt eens hoe de tijt verkeert.
Eerst was't, wat lustje lief, waer wil ik je nou voeren,
Segt wat je hart maer denkt.

Trijn.

En nou is 't hoer der hoeren!
Siet, soo veranderen de Vryers in de Mans.
Wel Kyeren wat raet? wat seg jy Fokel Ians?

Fokel.

Wat sou ik seggen? kint, je weet dat Man en Vrowen,
Of sy schoon kijven, moeten evenwel huys houwen.
Ey eens gedronken, laet dat loopen soo het wil,
Sy sullen t'samen wel weêr effnen heur verschil;
Want hier recht uyt e kalt, of al heur moje goetje
Is deur de keel elapt, men lieve Moêr, dat moetje

Hem niet toe rekenen, had sy gelijk een vrou
 Behoort, wel op gepast, gelooft men vry, daer sou
 Non duske onenicheyt in huys niet sijn, dus laten
 Wy 'er ons niet meê bemoeyen, want ten sel der niet in baten.

Lobbr.

Neen dat verstaek ik niet, wat seg jy Pete May?

May.

Wel dat w'er hier ontboôn, en dat me aen heur say
 Waer het op stont he! wat dunkt 'er jou of Trijntje.

Trijn.

Al goet wat Lijsje doet, kaktse in 't warmos, se eet het niet.

May.

Kom hier, kom hier eens Prijntje,
 Ey laetje Spin-tuyg staen.

Prijn.

Wel wat belevet jou?

Lobbr.

Gaet tot Krijn onverstants, en seght eens dat de Vrou
 Hier datelijk komen moet, en sonder lang te bayen;
 En ofse jou niet kon, soo seght tot Pete Mayen,
 Daer is een vrou die heur hooghnoodigh spreekken moet,
 Daer heur geluk aen hantk. Daer, dat 's voor jou.

Prijn.

Dat is goet,
 Ik loop'er heen.

binnen.

Lobbr.

Dat is wel, en wilt terstont weêrkeeren.

Fokel.

Wat selje 'er seggen?

May.

Als dat wy het niet begeeren
 Van heur, dat sy subjekt sal blijven van 'er man.
 Maer tant weer bieden, soo lang als se 't harden kan.
 Of dat men anders haer met kracht hier toe sal dwingen,
 Met alle man: en dat, dat past jou sonderlingen
 Vrouw Lobberig om haer te seggen, want jy siet
 Soo wat aensienlijk, en 't voegt wel dat jy gebiet.

Lobbr.

Neen daer is Fokel Ians, die kense, die selt passen.

Fokel.

Ey ey, tut tut, jy selt dat varreken wel wassen.

Neen moêr, jou past 't gesagh, jou wesen wijst het uyt:
Want al wat datje seght, dat bint, dat klemt, dat sluyt.

Lobbr.

Soo, scheermen wat: ik meen daer jy het ook laet leggen,
Dat vat vry niemant aen.

Ieremi uyt.

May.

Wel wat kom jy hier seggen?
Ieremie wat is 'er gaens?

Ierem.

Sen man sta voor de deur,
Se vra 'k na hum, se seg, se moet kom tot te schreur,
De kleerma'k, watte weet ik.

Trijn.

Wel hoer de gek iens walen.
Hier kromtong spreek recht uyt.

Ierem.

De duyf moetje wel halen
Iou Akremens qua Trijn. Iy scheer altyd de gek
Mette my. Sierne Caton.....

May.

Weg weg, en bond den bek.

Fokel.

Nou soen menkaêr weêr peys.

Trijn.

Dat dunkt men ongeraden,

Fokel.

Ieremias....

Ierem.

E bese mon ku, ma boesje ette malade.

Ieremi binnen.

Lobb.

May, seght men Iorden, dat 't men niet en komt gelegen:
En laet hem gaen na huys, seg, 'k heb verlet gekregen,
Daer is Prijn, wel komtse?

Prijn.

I jo, sie volliget mi op stunt,

Lobb.

Non kyeren, siet dat jy jou respekt wel houwen kunt.

Neeltje uyt.

Moet ik hier wesen.

May.

Ia.

Neel.

Wel vrienden wat is je begeeren,
Dat jy men hier ontbiet? ik moet strax weder keeren.

Lobb.

Soo haest niet, sit wat. Maer wy hooren tot ons leet,
Als dat jon bullebak, jou man sijn plicht vergeet;
En jy 't geduldigh lijt, dat staet ons niet te lyen.

Neel.

Wat raet?

Lobb.

Wat raet? dat jy selt van hem scheyen,
Of staetje dat niet aen, soo maekt dat jy jou weert,
Soo lang je staen kunt.

Neel.

Dat en heb ik noyt geleert,
Noch wilt niet leeren, want ten sou men ook niet voegen,

Ie weet wel dat men moet sen man steeds vergenoegen,
Sulcx past een deughtsaem wijf.

Fokel.

En ook een deugtsaem man,
Dat hy sijn Huysvrouw acht, in alles waer hy kan.
't Sijn swacke vaetjes, en se hebben veul te lyen.
Foey Wijvesmijters, jy selt nimmermeer bedyen.

Neel.

En van hem scheyen, dat en vind ick niet geraên?
Die dat gedaen heeft, heeft het die na wens gegaen?
Siet daerom dankt my best dat ik geduldigh drage
Al 't geen dat hy my aen doet.

Trijn met een borst.

O plaegh van alle plagen!
Sie daer ik barst van spijt. O bloet was het mijn man,
Hoe sou hy 'er onder deur.

Neel.

Ia wel wat was het dan!
Ik meen was het jou man, jy soud wel anders singen.

Trijn.

Wel, soo ik hem niet dwing, soo sal by my bedwingen.
Ik wou dat hy hier was, ik sou dien lompen gek
De neus uyt 't aensicht bijten, en spuwense in sijn bek.
Is hy een vuurge Draek, ik sal een Basiliskus wesen,
Hy sel byget voor my, en ik voor hem niet vreesen.
Ik ly niemant boven my, by zy ook wie hy zy.
Ik sel die Melis Malmont dwingen, of hy my.

Neel.

Dat is maer sotte praet, dat Vrouwen tegens Vrouwen
Wat doen, dat is wat aêrs. dus wilt men vry vertrouwen,
Dat ik sen vuysten vrees, sen voeten ook niet min
Voor schoppen, en voor slaen.

Lobb.

Wat benje dan van 't sin?

Neel.

Te lijden met gedult, al wat by kan begeeren.

Lobb.

't Is wel, jou saken sijn gedaen, je kunt weer t'huyswaert keeren.

Neel binnen.

Wat sel men hier in doen? wijl sy het goet bevint,
Ie weet, 't is man en vrouw!

Trijn.

Wel isse niet verblint?
'k Loofse de vrouwen in Mos kovien moet slachten,

Die als de mans haer slaen, heur selven lukkigh achten.
Ik ben wel lukkig, dat ik in dat duivels lant
Niet ben gebooren.

Lobb.

Ik ben ook van dat verstant.

Trijn.

En op de Kakkedemie gaet men noch de luy bedriegen,
En speulen dat men de Vrouwen goet maken kan met wiegen:
Maer 'k meen, soo Kees die pots my wou speelen, dat hy sou
Beproeven, hoe het ging in 't wiegen van een vrou.

Fokel.

Dat is maer wisje wasje, die luy moetje niet gelooven.

Trijn.

't Is daer meê niet genoeg, men gaet ons eer verdooven.
Ik sel dar gekke spul noch eens op schrikken gaen.

May.

Soo jy geraên wilt sijn, soo laet dat vrylijk staen,
Die luy die voeren schut, je sout 'et jou beklagen,
't Is of se dammen, want sy slaen met dubble slagen.

Trijn.

Dat 's niet een beet, kom May, wat is 'er wel te quaet?
Ey, laet jy luy staen?

May.

Hoe veel dat 'er te quaet is, laet
Sien, aen Bier en Brandewijn, thien stuyvers, en een hallef?
Dat 's voor een pijp Tabak.

Trijn.

Daer, een Vaen te goet, ter eeren van Duk dallef,
Die eerlijke Man. nou moet ik onse Kees
Wat soppen gaen, 't is toch een rechte pimpelmees.

Trijn binnen.

Lobb.

Wy komen flus by een.

Fokel.

Sen bier niet te verlopen,
Ik ben geen Slatius.

Lobb.

Die most het ook bekoopen.

Mya.

Kom gaenwe op de plaets wat sitten in de lucht.

Lobb.

Hey laet ons vrolijk sijn, die suchten moet die sucht.

Derde uytkomst.

Krijn in Kees, en Kees in Krijnen kleeren.

Kees.

IK weet niet Krijn, sel jou dit harrenas wel passen?

Krijn.

Weest daer niet voor bevreest, ik sel dat Varken wel wassen:

Ik wou dat 's hier al was, men vuysten jeuken al.

Kees.

Krijg jy de onder laeg, ik meen dat sy jou beuken sal,

Dies sijt wel op je hoe, want eerj'er eens om denkt,

Hebje klop eweg.

Krijn.

Soo sy my die uyt miltheit schenkt;

'k Ben ook niet gierig Kees. Ie kuntje wat verschuylen,

Of gaet tot onsent.

Kees.

Wel fie daer, daer sijn twee muylen,

Flik daer wat aen soo als je kent, want of je die bederff,

Dat schaet niet.

Krijn.

't Is wel, je kuntse setten op mijn kerst-

Stok, hoorje Kees; 'k selt met je Wijf of rekenen.

Kees.

Dat is heel goet, want ik verstamen op geen tekenen.

Trijn.

Doe je maet, kom ik sal 't je leeren, hoor je wel.

Kees.

Men hart verlankt, hoe dit spul afloopen sel.

Kees bin.

Krijn.

Nou Spanriem, Kurrikbien, Klopschinkel, kom gesellen,

Ie moet mijn dienstig sijn, 'k sal jou in orden stellen.

Verlaetmen niet, nu dat ik een boosaerdig wijf

Wil temmen; en kom hier mijn lust, mijn tijtverdrijf,

Ik sal tot Trijn hier komt, my wat met u vermaeken.

O nobele Toebak, wie kan met recht u laken?

Iy jaegt de fluymen weg; jy reynight het verstant;

Iy ben het beste kruyt, dat men ter werelt vant.

En jy, o suyver nat, o lekker brande netje!

Iy trorst te samen 't alderlekkerste banketje.

O soo een roemertjen, seyt Ian, verfrist het bloer.

Ik mach 't by get als broot, dat sildermentse goet.
Holla daer 's Trijn, daer meê soo sal het spul beginnen.

Trijn uyt.

Daer sit mijn Ezel, die voor my de kost moet winnen.
Maer het hy niet te doen? wel Kees, boe sitje soo.

Krijn.

He!

Trijn.

He je moêr toe sot, jou luye biest.

Krijn.

Hoo hoo,
't Begint, 't sel nou wel gaen.

Trijn.

Geeft antwoord op men vragen;
En speelt de stomme niet, of 't sal 'er vreeslijk dagen,
Wel siet dien Babok, wel dat jou sint Velten schen,
Wat schortje, spreekje niet?

Krijn.

Dat ik met werken ken.
'k Ben moe.

Trijn.

Seght luy, kom aen, ik selje wel kloek maken?
Waer 's hier de Bulle-pees.

Krijn.

Hoe Duivel sel die koek smaken?
Sy eerst, en daer na ik.

Trijn.

Dat 's ien.

Krijn.

Dat 's twie.

Trijn.

Wel Kees, wat gaje aen?

Krijn.

Dat 's drie, dat 's vier, dat 's vijf.

Trijn.

Iou Schelm, sel jy my slaen,
Dat 's 't eerst sen leven.

Krijn.

En het sal het lest niet blijven,
Iou Keuninkrijk is uyt, of in 'er leste bedrijven.
'k Heb lang genoeg geleên jou kijven en jou slaen.
Hou daer, soo elk sijn beurt.

Ieremie uyt.

Trijn.

Wel Kees, wat gaje aen?

Krijn.

Dat is noch niemendal, jy selt noch anders singen.
Iy sint mijn Merry, jy selt door de hoepels springen,
En doen al wat ik wil, kom, 't is noch niet gedaen,
Sa wakker setje schrap.

Trijn.

Wel Kees, wat gaje aen?

Krijn.

Dat is je ouwe sang, hoe, moetje dat niet lyen.

Trijn.

Denk dat ik ben jou vleys en bloet,

Krijn.

Soo sel ik me dan kastyen.
 Ie weet wel dat 'k je Vaër beloften heb gedaen,
 Toen ik je trouwen sou, dat ik je acht sou slaen.
 't Is noch maer seeven, kom je payt men met geen praetje
 Hou daer, dat 's acht, en een voet in 't gat.

Trijn.

Och och! mijn alderliefste Maetje
 Mijn Kees Kornelisen ik bid, gena gena,
 Denkt dat ik beu jou vrouw.

Krijn.

En ik jou man, Ia, ja,
 Waer 's nu de bullepees die ik soo dik moest proeven,
 Hier swijn flux geest se my, begint nou eens te snoeven,
 Kom door men bienen heen; dit lijkt een vremde saek.
 Kijk vrienden, kijk, hier is Sint Ioris op den draek.
 Blijft leggen, sonder hand of voeten te bewegen:
 En hoort na 't geen ik seg, en letter op te deegen;
 En sweert hier by het dolste en quaerste wijf van de stat,
 En by de droes, daer eens een vrouwen hoost op sat;
 Dat jy na desen tijt u sult ootmoedig toonen,
 En voegen na mijn wil, so sal ik je verschoonen.

Trijn.

Soo 'k anders doe als dat men Heer en man gevalt,
 Soo jaegt men vrylijk weg, ik ben te vreên.

Krijn.

Ik sal 't
 't Gelooven; nou staet op, het is je al vergeven
 Al wat je hebt gedaen; wilt voortaan deugdig leeven.
 Gaet heen na binnen toe, ik kom strax weêr, ik moet
 Hier by tot Krijn buurs gaen.

Trijn.

't Is wel al wat je doet.

Ieremie. Maygats. Lobbrig. Fokel.

Ierem.

Coraes couraes den Bruy, fiktore he fiktoore!
 De boos Trijn is getem, dat is de drolg histoore.
 Ha! Keesje, ha! braff man, dat jy soo triompheer:
 He legrement pas op.

May.

Wat is daer weêr?
 Ieremie wat is 'er gaens?

Ieremi.

De diabel ise gesturve,

Viva, de diabel is mort, de diabel is mort.

Lobb.

Wat? vat hem by de lurven.
Hier Wael, hoe raes je soo?

Ierem.

He Wael! Karonje gemake niete veul de Wael.

Fokel.

Nou Ieremias nou, doet ons toch wat verhael
Van al jou blijtschap.

Ierem.

Hoore qua Trijn, so heb e kreges
De susslet pour le boes, de fark se soo bote swege,
Se sek nok boe nok ba, ass' ha, mon live Man
Gena, gena, gena.

Fokel.

Maer! hoe 't verkeeren kan.

Lobb.

Ik looft men leven niet, de Wael die moet het liege:

Ieremi.

Like! jy like selff, ike jou niete bedriege Parmafoy!

Lobb.

Kom kyere, laet ons dat eens besien.

May.

Hoor Lobbrig: 't spreekwoord seyt, ongesien kan geschiên.

Vierde uytkomst.

Krijn. Kees. Neel.

Krijn.

Kom Kees, jou vodden an, dat werrik is geklonken,
Die Droes die is getemt, die dolle moed gesonken.
Maekt dat jy jou respekt nou hout gelijk een Man,
Of anders ben je 't kint, soo sy vernemen kan
Dat ik haer in jou schijn door slagen wist te temmen.

Kees.

Is 't waer het geenje seght? ik schijn in vreugt te swemmen:
Hebt dank dat jy de Droes hebt uyt haer lijff gepraet.

Krijn.

Gepraet? het praten hellept niet mijn lieve maet,

't Was spanriems oly, en het vet van Bullepeese
Dat Trijn gebrak, eer sy te degen sou geneesen.

Neel.

Die konsten kan men Man, onthou jy maer sijn less,
Soo wordje noch geleert.

Kees.

Daer sel ik eens een flefs
Van d' alderbeste wijn, Krijn Oom, voor vulle laeten.

Krijn.

Dit sal wel gaen, maer Wijf past hier niet van te praten
Op lijfstraff.

Neel.

Neen ik sel men dat wel wachten Man,
En achten u geboôn, soo ik se achten kan.
Op hoop dat jy u gunst ook sult aen my bewijsen.

Krijn.

Kom ben je klaer, soo laet ons sien hoe dat jou Trijn sel prijsen.

Vyfde uytkomst.

Lobbrig. Trijn. May. Fokel. Ieremie.

Lobb.

Maer watje ons vertelt? hoe kan de tijt verandren.
Heugt het jou toen we flus noch saten by malkandren?
Dat jou geen wint te hart kon wayen: en nou sta
Ie als een Poelsnip. Maer! hoe is 't verkeert soo dra?

Trijn.

Ik wist niet wat ik deê.

Fokel.

Se is nu wijs geworden.

May.

Ieremie alle maets goe maets.

Lobb.

Dat toon ik ook aen Iorden.

Trijn.

Ach my! daer is men man. Genavent liefste lieff.

Kees. Krijn. Neel uyt.

Kees.

Genavent.

Trijn.

Is 'er iet by my tot u gerieff
Dat openbaert my, en ik sal 'er my na voegen.

Kees.

'k Wil dat je Krijn buur sult in alles vergenoegen,
En bidden om gena voor al de moeylijkheyd

Die jy hem flus aen deed.

Trijn.

Siet hoe ik ben bereyt
Te volgen u bevel. Buurman wilt my vergeven
Mijn schelden en geraes, en wat ik heb misdreven;
'k Sal voortaan trachten als een goe gebuur befaemt
Bejegening te doen in alles soo 't betaemt.

Krijn.

Dat 's erelijk esegt. Iy luy sult tuygen weesen.

Fokel.

Nou leyt de haet ter neêr, de vreê is opgereezen.

Trijn.

Ik ben verheugt in 't hart dat ik men man behaeg.

Gy Vrouwen die tot noch u mannen sijt tot plaeg,
Och! leert gelijk als ik u Man te recht beminnen.

Kees.

Ik wens den Hemel u verkenen wil goe sinnen:
Wat segt Iermie 'er toe?

Ieremi.

Amen.

May.

Wel dat komt seker soet.

Fokel.

Wat seg je Ieremie?

Lobb.

Wel Amen dat is goet,

Kees.

Ia die vol Wijn, soo kan men lustig vrolijk sijn,

Neel.

Die nu geen vreugt bewijst, dat moet een rechte Molijk sijn.

Krijn.

Hu soo? wie is 'er nu de welk mijn spreuk niet toe staet?

Daer is geen Vrou quaet, soo 't den Man niet toe laet.

UYT.

JILLIS NOSEMAN.